

prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Sergiu Stratan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Vascan
Eugenia Fistican
Veronica Negru

Î N C H E I E R E

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Cojocari Olesea și Cojocari Oxana, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a ț ă:

La data de 20 august 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Cojocari Olesea și Cojocari Oxana, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform art. 64 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a fost efectuat controlul deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015 privind transmiterea în locațiune a încăperilor nelocuibile Parascoviei Andreico, în rezultatul căruia au fost depistate încălcări ale legislației în vigoare.

Întru anularea deciziei enunțate a invocat nerespectarea de către pârât a prevederilor art.77 alin. (2), (3) și (5) al Legii privind administrația publică locală,

potrivit cărora bunurile domeniului privat al unității administrativ-teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii.

Afirmă reclamanta că, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică organizată în condițiile legii. Procedura licitării urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții și prioritatea prețului maxim propus.

La emiterea deciziei contestate nu s-a ținut cont de prevederile normelor de drept menționate în vederea liberului acces și egalității tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale.

Prin notificarea nr.1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei contestate, însă aceasta nu s-a soldat cu un răspuns, ceea ce a și servit temei pentru adresarea în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta prin cererea inițială și prin cererea de concretizare a acțiunii, aplicarea măsurii de asigurare prin suspendarea executării deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015 și admiterea acțiunii cu anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 august 2015, a fost admisă cererea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu privire la aplicarea măsurii de asigurare și a fost suspendată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, acțiunea a fost admisă. A fost dispusă anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015 cu privire la darea în locațiune a unor încăperi de pe bd. Dacia, 50 lit. A (etajul 2) Parascoviei Andreico.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2016.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-73 din 19 mai 2015 s-a decis darea în locațiune a încăperii din mun. Chișinău, bd. Dacia, 50 lit. A, etajul 2, Parascoviei Andreico. Prin cererea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat din 24 iunie 2015, înaintată Consiliului municipal Chișinău, s-a solicitat abrogarea deciziei, însă, aceasta a rămas fără un răspuns.

Instanța de apel a menționat că, concluzia primei instanțe este justă, ea având la bază cumul probelor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, fiind aplicate corect normele de drept material. Astfel, prima instanță corect a aplicat prevederile

art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală, care statuează expres că, înstrăinarea, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege. Însă, la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chișinău a încălcat procedura prevăzută de lege, fără a asigura accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul de locațiune asupra încăperii menționate.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 26 decembrie 2016, Consiliul municipal Chișinău prin intermediul reprezentantului său Nenița Angela a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul atât cu decizia instanței de apel cât și cu hotărârea primei instanțe, menționând că, instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material. Actul administrativ supus controlului judiciar nu cade sub incidența art. 26 din Legea contenciosului administrativ, deoarece transmiterea încăperilor de către Consiliul municipal Chișinău reprezintă un drept alienabil al proprietarului patrimoniului public.

Instanța de apel și prima instanță au limitat Consiliul municipal Chișinău, care este proprietarul bunului imobil, în dreptul de a determina liber voința și procedura de a emite un act administrativ.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 ianuarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.146).

Prin referința depusă la data de 12 ianuarie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că, se poate trece la negocieri directe privind locațiunea bunurilor neutilizate doar în privința acelor bunuri care, deja au fost expuse la licitație și, ca urmare, nu au fost solicitate. Pe parcursul examinării cauzei, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău nu a prezentat careva probe privind desfășurarea unei licitații și nesolicitarea bunului în cadrul acesteia.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016 a fost depusă la data de 26 decembrie 2016 (f.d.139).

Prin urmare instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei ce ar indica asupra ilegalității deciziei instanței de apel.

Reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Astfel, cele invocate în cererile de recurs nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate deoarece acestea țin de reaprecierea probelor, fapt care este inadmisibil în recurs.

Referitor la argumentele recurente privind ilegalitatea deciziei instanței de apel, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și din care circumstanțe rezultă ilegalitatea acesteia.

Alte argumente invocate recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele cererilor de recurs invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii în ordine de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu